

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๗/๒๕๖๑

ศาลจังหวัดอุดร

ศาลปกครองอุดรธานี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

การฟ้องคดีเพื่อให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบจากการกระทำละเมิดซึ่งจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ต้องเป็นกรณีที่จำเลยหรือผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อโจทก์หรือผู้ฟ้องคดีอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่นหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้อง องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองจำเลยที่ ๑ และเจ้าหน้าที่ของรัฐจำเลยที่ ๒ โดยอ้างว่า จำเลยที่ ๑ ขุดลอกคลองน้ำและถมดินทำเป็นถนนรुकกล้าที่ดินโจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๒ คัดค้านแนวเขตที่ดินพิพาทว่าเป็นที่สาธารณะ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายซึ่งเหตุแห่งการฟ้องคดีอันเกี่ยวแก่การขุดลอกคลองโนนกุ่ม ขุดคูน้ำ ทำถนนและถมที่ดินเป็นเนินรुकกล้าเข้าไปในที่ดินของโจทก์ ไม่ใช่การกระทำละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย จากกฎ คำสั่งทางปกครอง คำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะเข้าหลักเกณฑ์ของมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนการที่จำเลยที่ ๒ คัดค้านแนวเขตที่ดินพิพาทว่าเป็นที่สาธารณะไม่ใช่ที่ดินของโจทก์ก็เป็นการกระทำในฐานะผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะซึ่งเป็นเพียงการใช้สิทธิของเจ้าของที่ดินข้างเคียงเช่นเดียวกับเอกชนในการระวางแนวเขตที่ดินอันเนื่องมาจากการรังวัดสอบเขตที่ดินตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน การคัดค้านการรังวัดที่ดินของจำเลยที่ ๒ จึงมิใช่การใช้อำนาจตามกฎหมาย เมื่อจำเลยที่ ๒ คัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์โดยอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินสาธารณะส่วนโจทก์ยืนยันว่าเป็นที่ดินตามโฉนดเลขที่ ๓๗๗๒๗ ของตน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม